

Lourdes 2023



Dinsdag 9 mei t/m zondag 14 mei

Dag 1: Dinsdag 9 mei 2023

We verzamelen om 06.15 uur voor de Naaldkerk. Dat is nog een redelijk christelijke tijd heb ik begrepen, omdat in vorige jaren er ook wel eens om 03.00 uur werd vertrokken vanuit Santpoort!



Als iedereen er is, gaan we de kerk in en heet Ton Joosten alle pelgrims van harte welkom. Zijn vrouw José spreekt een mooi zegengebed uit. Daarna spreekt José Rustemeijer ons toe met inspirerende woorden voor de pelgrimage naar Lourdes. We hebben er nu allemaal nog meer zin in en gaan snel naar de bus!

De reis gaat heel voorspoedig, want ondanks dat er file was voorspeld, arriveren we rond half 10 bij vliegveld Weeze in Duitsland. We hebben daar dus nog alle tijd om rustig in te checken en daarna achter de douane even een kopje koffie te drinken. Het vliegtuig van de Poolse maatschappij Enterair brengt ons met een relaxte vlucht – met onderweg een flesje water en een broodje – veilig naar het vliegveld van Tarbes-Lourdes. Daar moeten we wel een beetje lang wachten op de koffers, maar we blijven geduldig en wanneer alles is ingeladen in de touringcar, brengt de chauffeur ons met een korte maar mooie rit naar Hotel Irlande, waar we om ongeveer 16.30 uur arriveren.

Het hotel heeft een verwarrende indeling, want de receptie is op verdieping -3, waardoor onze reisleider Ton, die een kamer op de 1^e verdieping had gevraagd, toch nog 4 etages omhoog moet lopen naar zijn kamer. Overigens geldt voor ons allen dat we veel trappen hebben te lopen, maar gelukkig is er ook een lift!



Lang hebben we niet om van onze kamers te genieten, want om 17.00 uur worden we alweer in de Bernadettekerk verwacht voor de openingsmis. Die vieren we samen met de andere Nederlandse groepen die deze week in Lourdes zijn. Eén van deze groepen komt uit Heemskerk, waar ik zelf ook vandaag kom, dus voor mij was



het een weerzien met vele bekenden. Het was een mooie viering waarbij de bekende Marialiederen zoals 'Te Lourdes op de bergen' en 'Sterre der Zee' die viering opluisterden en waarbij we van harte meezongen!

Na de Mis bleek buiten een heerlijk zonnetje te schijnen, dus het wandeltochtje terug naar het hotel, was heel aangenaam. Voor het eten namen we alvast een drankje in de bar van het hotel, zodat de stemming er goed in kwam. Niet lang daarna werd "à table tout le monde (aan tafel iedereen)" geroepen, want het diner stond voor ons klaar. Dit bestond uit soep, met daarna pasta, groenten en vis. Het smaakte allemaal prima, net als het toetje wat we nog kregen. Daarna zocht iedereen moe maar voldaan zijn kamer op, want morgen worden we alweer om 07.00 uur gewekt!

Dag 2: Woensdag 10 mei 2023

Vanmorgen genoten we eerst van een rustig ontbijtje met koffie in soepkommen (dat is normaal in Frankrijk) en uiteraard lekkere croissantjes! Daarna wandelden we in twee groepen naar de Pius X Basiliek voor de internationale H. Mis. Ik had mijzelf aangemeld voor het koor, dus 'mijn groepje' ging al vooruit om te zorgen dat we om half 9 klaar zaten in de koorbanken. De dirigent bleek zeer ervaren en wist ons op professionele wijze voor te bereiden op de liederen die we in de H. Mis zouden gaan zingen. De andere groep kwam ietsje later, maar was nog ruim op tijd om een mooie plaats met een goed uitzicht op het altaar te hebben. Voordat de H. Mis begon werden de pelgrims uit de verschillende landen in hun eigen taal welkom geheten. Ik hoorde naast het Frans ook Engels, Duits, Spaans,

Italiaans en gelukkig ook Nederlands: alle bedevaartgangers die via “Het huis voor de Pelgrim” waren gekomen – waaronder wij - werden dus van harte welkom geheten. Bij de H. Mis was de rector van het heiligdom van Lourdes, Père Michel Daubanes, de hoofdcelebrant, maar er waren nog vele priesters uit diverse landen die samen met hem deze Mis opdroegen. De evangelielezing ging over Jezus als de ‘ware wijnstok’. Père Daubanes legde in zijn mooie preek uit dat we moeten zorgen steeds dichtbij Jezus te blijven, om als christenen goede vruchten te kunnen dragen. Dat betekent dat we ons dagelijks gebed niet moeten vergeten, want juist in het gebed vinden we de kracht om vanuit ons geloof te leven!

Na de H. Mis gingen we met z’n allen een lekker kopje koffie drinken in een van de vele restaurantjes die Lourdes rijk is. Dit koffiemomentje werd door een aantal pelgrims benut om ansichtkaarten te schrijven naar de thuisblijvers. Deze actie was goed voorbereid, want de kaarten waren thuis al van adressen voorzien en ook deels al geschreven. Dat is het voordeel als je ieder jaar naar Lourdes gaat, dan kun je makkelijk vooruit werken ☺. Ik hoorde dat iedereen die vorig jaar mee is geweest een kaartje krijgt, dus zo blijft de verbondenheid met eerdere pelgrims mooi intact. Na de koffie was het alweer bijna tijd voor de lunch, die in Frankrijk ook uit een warme maaltijd bestaat. In dit geval salade met daarna vlees, doperwtten en worteltjes. Gezond en lekker!

Na een korte siësta op onze kamers, stonden we om 14.00 uur al weer klaar voor de rondleiding over het Heiligdom. We liepen langs de hoofdingang en passeerden verschillende belangrijke plaatsen, zoals het voormalige ziekenverblijf, het grote plein en de kraantjes waar we bronwater konden tappen. Daarna kwamen we uit bij de Grot, de plaats waar het in 1858 allemaal begon met de verschijningen van Maria aan het meisje Bernadette.



Het zonnetje scheen ondertussen lekker, dus het was echt genieten om zo over het Heiligdom te gaan. Aan het einde van de rondleiding kwamen we uit bij een kapel die we gereserveerd hadden om de kruisweg te bidden. In deze kapel konden we in alle rust luisteren naar mooie stukjes muziek en de verhalen rondom Jezus' lijden - verteld door Ton – aan de hand van de 14 staties. Tussendoor wist José deze woorden met hele aansprekende voorbeelden te vertalen naar situaties in ons eigen leven. Want ook in ons eigen leven kan natuurlijk lijden voorkomen en het is goed te weten dat we dit lijden en andere moeilijke situaties niet alleen hoeven te dragen. Mensen om ons heen zijn heel belangrijk: zij kunnen er voor ons zijn en wij voor hen. En God is altijd nabij voor wie Hem (samen) aanroepen!

Daarna was er tijd voor een terrasje voor degenen die dat wilden. Zelf liep ik met Ans, Helen en Lenie terug naar het einde van het Heiligdom, omdat we daar een kaarsje wilden aansteken en langs de standbeelden van de kleine 'buiten kruisweg' wilden lopen. Fijn dat er in het programma ook ruimte is om zo in kleine groepjes even apart dingen te doen!

Na de avondmaaltijd - met aspergesoep, schnitzels, broccoli en aardappelstukjes met mayonaise - maakten we ons gereed voor de Maria-processie. We kregen allemaal een kaars met daar omheen een windschermpje met teksten van Marialiederen. Zo liepen we met een grote



groep andere pelgrims al zingend en biddend over het grote terrein om uiteindelijk bij het plein voor de Rosaire uit te komen. Een mooie afsluiting van een prachtige dag in Lourdes!

Dag 3: Donderdag 11 mei 2023



Vanmorgen mochten we langer op bed blijven liggen. Om 08.00 uur ging het wekkertje, zodat we mooi op tijd waren om de H. Mis om 10.00 uur bij Maria-aan-de-Grot te vieren met alle Nederlandse pelgrims. Het regende wel, maar niet al te hard en bovendien

hadden we allemaal goede regenkleding, dus eigenlijk was de regen geen echte spelbreker. Het koortje had wat moeite om de juiste toon te vinden bij het zingen, maar ze hadden een goed excuus, want het orgel deed het in het begin niet en de dirigent wilde niet oefenen, dus ja, dan kan je geen topkwaliteit verwachten. Gelukkig deed het orgel het later weer en gaandeweg de Mis klonk het geluid van het koor steeds mooier. De liederen brachten sowieso sfeer en mede daardoor hebben we toch een fijne Mis gehad! Na de H. Mis gingen we naar het grote plein voor de groepsfoto. Gelukkig scheen inmiddels de zon weer, zodat we met een stralende lach op de foto konden gaan. Daarna was het uiteraard tijd voor een heerlijk kopje koffie met een koekje en daarvoor gingen we deze keer naar het Accueil, waar we buiten een mooi plaatsje hadden gevonden. Vervolgens was het al weer tijd voor de lunch: deze keer een pasteitje en daarna kip met frietjes.

Het middagprogramma begon om 13.30 uur: we gingen een uitgebreide tour door Lourdes maken, langs de plaatsen die voor het leven van Bernadette belangrijk zijn. Zo zagen we bijvoorbeeld het cachot, een kleine kamer waar ze met haar hele familie moest



blijven, toen haar vader zijn werk verloor. Daarvoor woonden ze in een watermolen die wél aan een mooi huis vast zat, maar waar ze dus helaas weg moesten. Door de bijzondere ervaringen van Bernadette met Maria zijn deze huizen nu als musea te bezichtigen.



En passant gingen we tijdens onze tour ook naar enkele andere mooie plaatsen: het “heiligen-beeldenmuseum”, het kerkhof waar de familie Soubrouis ligt begraven, een bijzondere kerk en ook nog naar de waterval bij de rivier de Gave. En niet te vergeten: we hielden stil bij een winkeltje met speciale souvenirs, waar ik zelf een icoon van de heilige Franciscus kon kopen die ik cadeau kan doen aan onze rector van het seminarie vanwege zijn 10-jarig priesterjubileum. De middag ging op deze manier vlug voorbij en toen was het tijd om naar de “Aanbidding” te gaan in de grote ondergrondse Pius X kerk. We waren helemaal stil bij Onze Lieve Heer die was uitgesteld in een monstrans met het Allerheiligste en dat was indrukwekkend om mee te maken. Na al deze activiteiten kregen we 's avond een vrij programma, maar natuurlijk pas nadat we eerst weer van de heerlijke Franse keuken hadden genoten in het restaurant: goed gevulde groentesoep, met daarna vlees en groenten en een lekker ijsje als toetje.

Dag 4: Vrijdag 12 mei 2023

Vanmorgen werd de groep in tweeën verdeeld. Tien pelgrims kregen de gelegenheid om een lange wandeling te maken naar Bartrès, de plaats nabij Lourdes waar Bernadette verbleven heeft om de schapen te hoeden. De gids was pastoor Ruud Verheggen, die zelf lang pastoor is geweest in Tienray, ook wel



“klein Lourdes” genoemd, omdat in die kerk de grot van Lourdes is nagebouwd. Het was een schitterende wandeling langs velden met mooie uitzichten op de bergen. We vierden samen de eucharistie in de buitenlucht bij de schapenstal. Op de terugweg gingen we langs de kerk van Sint Jan de Doper in Bartrès en ook langs de Oekraïense kerk met de gouden koepeltjes. Ondertussen wisselden we al wandelend verhalen en meningen met elkaar uit, waardoor we elkaar weer beter leerden kennen. Terug in het hotel, hoorde we dat het andere deel van de groep zich ook goed had vermaakt. Zij hadden de twee kerken bezocht op het Heiligdom (Crypte, Basilique Supérieure) en gekeken hoe grote groepen militairen al liederen zingend voorbij kwamen marcheren. Dit was met al die uniformen een prachtige gezicht. De legers van de meeste landen blijken tegenwoordig een mix van mannen en vrouwen te zijn, die gezamenlijk hun steentje bijdragen aan de verdediging van hun vaderland.

Na de lunch gingen we met de hele groep naar de Cité Saint-Pierre, een plaats waar pelgrims worden opgevangen die weinig financiële middelen hebben. We kregen daar van een Brabantse dame uitleg over het werk van het team en de vrijwilligers



die deze opvang mogelijk maken en ook over de diverse schilderijen en andere mooie dingen die daar te zien waren. Na een korte wandeling over het terrein van de Cité gingen we naar een kapel in de vorm van een schapenstal zoals in Bartrès. José had een hele mooie dienst voorbereid, waarin diverse pelgrims van onze groep een bijdrage hadden door het voorlezen van een verhaal, het zingen van een lied of het bidden van een gebed. Het thema van de viering was “Bouw hier een kapel”. Dit was namelijk ook de boodschap die Bernadette namens Maria aan de priesters moest doorgeven. En in Lourdes zijn inmiddels natuurlijk diverse prachtige kapellen gebouwd. Maar in onze viering stonden we vooral stil bij de vraag hoe je een

‘geestelijke kapel’ kunt bouwen: dat betekent eigenlijk dat je als mensen steeds naar elkaar blijft omzien. Maar ook durven kiezen voor wat je zelf belangrijk vind, want als je je steeds laat beïnvloeden door anderen, kan je niet helemaal laten zien wie je eigenlijk bent. En dat terwijl ieder mens waardevol is op zijn eigen manier. We worden daarom opgeroepen om elkaar allemaal als gelijken te zien, want hoewel we allemaal anders zijn, houdt God van iedereen. En Zijn liefde mogen we laten zien, door voor elkaar te zorgen, vooral voor degenen die het moeilijk hebben én door niemand uit te sluiten. Tussen de gebeden en teksten door zongen we samen mooie liederen of luisterden we naar een van de liedjes die Inge en Rick hadden uitgezocht. Het laatste lied vond ik erg mooi: dat was van Harrie Jekkers en ging er over dat het belangrijk is om van jezelf te houden. Want als je dan tegen een ander zegt: ik houd van jou, dan geef je ook iets kostbaars!



's Avonds keken we na het eten naar de militairen die opnieuw door de straten liepen. Omdat ze direct voorlangs bij ons hotel kwamen, hoefden we niet op pad om dit spektakel te zien. Ze zongen weer uit volle borst, deze jongens en meisjes van de

verschillende leger- en politie-eenheden, dus het was een waar feest om naar te kijken. Het duurde echter niet zo lang, dus toen hadden we nog wat tijd om extra souvenirs te kopen voor wie dat wilde. In de verschillende winkeltjes werden mooie beeldjes, kaarsen, pennen, boekenleggers en diverse andere leuk-voor-thuis dingen gekocht, zodat we daarna weer tevreden naar het hotel gingen om nog een gezellig drankje te doen.

Dag 5: Zaterdag 13 mei 2023

Vanmorgen gingen we naar de baden. Sinds de corona-tijd is het niet meer mogelijk om met je hele lichaam in het bad te gaan, maar het ritueel is vervangen door het wassen van je handen, je gezicht en het drinken van

water. Vooraf lees je eerst een korte tekst en denk je aan iets of iemand waar je voor wilt bidden. Je sluit af met: “heilige Bernadette bid voor ons” en “Moeder Maria, bid voor ons”. Met een brede glimlach en een tevreden gezicht verlaat je de baden!

Vervolgens gingen we terug naar het hotel voor een kopje koffie of thee, met daarna gesprekken in kleine groepen. Deze gesprekken gingen over geloof en kerk, maar vooral ook over onze eigen levens, waarin we soms pijnlijke ervaringen kunnen hebben. We waren het er over eens dat hier in Lourdes de pijn of de moeilijkheden die je kunt hebben, verzacht wordt door de heilsame sfeer die hier heerst en die maakt dat je je gesteund voelt door je medepelgrims, die vaak vergelijkbare ervaringen hebben. Het is echt bijzonder om op deze plaats te zijn, waar Maria tot Bernadette gesproken heeft en zo heeft laten zien dat de Moeder van Jezus ons steeds nabij wil zijn. De Kerk leert ons dat zij onze voorspreekster is in de hemel bij haar Zoon. Het geloof zoals de Kerk het ons voorhoudt blijkt echter ook weerstand op te roepen, doordat de dienaren van de Kerk niet altijd e aansluiting vinden bij wat er leeft onder de kerkgangers. Ook de regels van het ‘instituut Kerk’ lijken soms de menselijke maat te missen. Desondanks vinden de meesten de kerk toch een fijne plaats om te bidden en hebben ze er vaak dierbare ervaringen opgedaan.

Na deze diepgaande en persoonlijke gesprekken waarin je je emoties veilig mocht tonen, gingen we rustig naar het restaurant voor het middagmaal. Dat was zoals altijd weer heerlijk: deze keer hadden we varkensvlees en sperzieboontjes met koffie-ijs als toetje.

Na de siësta vertrokken we naar de Bernadettekerk voor een Eucharistieviering met handoplegging. We waren bij deze viering weer met alle Nederlanders samen en op het altaar stonden wel 6 priesters en een diaken. Er werden weer mooie teksten gesproken en eveneens



mooie liederen gezongen uit de 'Lourdes-bundel'. Voor de handoplegging kwamen iedereen na de H. Mis naar de priesters, die dan hun handen met een gebaar van zegening even op het hoofd van de pelgrims lieten rusten. Ik ervaarde het zelf als fijn om door een priester, die tenslotte Christus tegenwoordig stelt, op deze speciale manier gezegend te worden.

Na het avondeten stond nog een belangrijk onderdeel op het programma: de kaarsen-ceremonie. We gingen in een grote kring in de lounge van het hotel zitten. In het midden stonden een aantal tafels met daarop 7 kaarsen. Deze werden aangestoken met vuur van de 'Lourdes-kaars'. Enkele vrijwilligers hadden geprobeerd om dit vuur vanaf de Grot mee te nemen, maar door de grote drukte vanwege de militaire bedevaart was er helaas geen doorkomen aan. Onze ceremonie was er echter niet minder mooi door. Inge liet via de luidspreker van de muziek-box eerst een mooi rustgevend instrumentaal nummer horen en toen sprak José het eerste gebed uit. Daarna volgde een mooie tekst over het belang van aandacht schenken aan elkaar: dat hebben



we als mens allemaal nodig. Vervolgens werden woorden uitgesproken over Lourdes: het blijft immers een wonderbaarlijke plek! Toen was het tijd voor het aansteken van de kaarsen. Steeds werd een kaars door een

vrijwilliger aangestoken en daarna werd dan een mooie korte bezinnende tekst voorgelezen, gevolgd door enkele intenties. Deze intenties hadden wij als pelgrims van te voren bij José en Marcia ingeleverd, zodat we al onze punten van nood, onze wensen, zorgen en dankbaarheid met elkaar in gebed konden brengen. Jezus heeft gezegd: "waar twee of meer in Mijn naam samen zijn ben Ik in hun midden". Zo mochten we er op vertrouwen dat al onze gebeden door God gehoord worden en dat Hij ons bij alle moeilijkheden nabij is en dat Hij onze lasten helpt te dragen. Bij alle 7 grote kaarsen

mochten wij allemaal een kleine kaarsje neerzetten als teken dat het licht in ons leven afkomstig is van de Bron van het Licht. Jezus heeft immers gezegd: “Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben”. We sloten af met een mooi nummer wat Inge voor ons liet horen, waarbij we elkaars handen vastpakten en zo de verbondenheid die we deze week met elkaar mochten ervaren tot uitdrukking lieten komen. Na deze mooie ceremonie nam Ton het woord en bedankte José voor al haar werk als pastoraal werkster wat zij de afgelopen 7 jaar zo voortreffelijk gedaan heeft voor de Santpoortse Lourdes groep. Het is heel jammer dat zij met deze taak gaat stoppen, maar haar keus wordt uiteraard gerespecteerd. Namens de organisatie kreeg iedereen nu nog een drankje naar keuze aangeboden om even gezellig en ontspannen na te praten over deze enerverende dag en om terug te blikken op de mooie week. Een klein groepje besloot daarna om nog een bezoek aan de grot te brengen, omdat de sfeer daar zo in het donker van de avond heel speciaal is. Het licht schijnt dan prachtig op Maria en door stil op een bankje te mijmeren kom je helemaal tot rust daar. Omdat de poort om 12.00 dicht gaat, konden we niet al te lang blijven, maar we sloten op een mooie manier ons bezoek af: in een kring stonden we hand in hand en we baden een gebed van dankbaarheid voor de afgelopen week en we besloten met een dank aan Moeder Maria, middels het bidden van een Wees Gegroet.

Dag 6: Zondag 14 mei 2023

Vanmorgen stond ik op met gemengde gevoelens. Aan de ene kant is het fijn om weer naar huis te gaan, maar het geeft een beetje een melancholisch gevoel om deze bijzonder plaats en de saamhorigheid van de groep straks te moeten missen.

Na het ontbijt gingen we samen de H. Mis vieren in de Rosaire, de prachtige basiliek die bovenaan het plein is gebouwd. Sommigen van de groep vonden dit de mooiste Mis, omdat deze “Rozenkrans-kerk” zo schitterend is versierd, dat je je een beetje in



de hemel waant. Na de Mis gingen we met de hele groep voor de laatste keer van deze bedevaart langs de Grot. Nog eenmaal groetten wij Maria en baden wij daar een Wees Gegroet. Toen kregen we van Ton nog een zegenwens die hij gaf door ons met een kruisteken op het voorhoofd te zalven. José omarmde ons hierbij en gaf ons daarna een kaarsje met mooi tekst erbij als herinnering aan onze pelgrimage naar Lourdes in mei 2023.



Nu konden we ons gereed maken voor de terugreis. We hadden gelukkig een relaxte reisplanning, waardoor we eerst in het hotel nog een kopje koffie konden nemen en een warme maaltijd. Toen kwam de bus ons om 13.30 uur ophalen. Het vliegtuig bracht ons – met een uurtje vertraging - weer naar Weeze en vandaar reed de touringcar ons naar Santpoort waar we om 22.45 uur arriveerde. Een klein ontvangstcomité stond ons daar op te wachten en kregen we allemaal een witte roos met een kaartje eraan “Welkom thuis”. Daarna namen we kort afscheid van elkaar, want we zien elkaar immers nog op de reünie op 11 juni en het was al laat. José, Thildy, Marcia, Ton en Hans: hartelijk dank voor organisatie en begeleiding tijdens deze reis. Het is zeker voor herhaling vatbaar!

Richard Numan